

ΛΟΤΙΖΑ ΚΑΡΑΠΙΔΑΚΗ* - ΕΛΕΝΑ ΚΙΤΤΑ**

ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΤΗΣ ΜΟΥΣΕΙΑΚΗΣ ΣΥΛΛΟΓΗΣ
ΤΟΥ ΚΕΝΤΡΟΥ ΕΡΕΥΝΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΛΑΟΓΡΑΦΙΑΣ
ΚΑΙ ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ ΒΑΣΗΣ ΔΕΔΟΜΕΝΩΝ ΤΩΝ ΕΘΝΟΓΡΑΦΙΚΩΝ
ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΩΝ

‘Η Μουσειακή Συλλογή του Κέντρου ’Ερεύνης της ‘Ελληνικής Λαογραφίας (ΚΕΕΛ)¹ δημιουργήθηκε το 1937². Τότε έτος άρχισε καταγραφή των άντικειμένων σε «Βιβλίο Είσαγωγῆς», όπου άναγράφεται ό αισχων άριθμός, τό δυνομα του καταθέτη, τό είδος του άντικειμένου, ό τόπος προέλευσης, ή ήλικία του και ή χρονολογία είσαγωγῆς. ’Αργότερα, το 1960, προστέθη στό βιβλίο είσαγωγῆς ένα άκρως πεδίο πληροφόρησης: ό τρόπος άπόκτησης.

Οι πληροφορίες, όμως, αύτες είναι συχνά έλλιπεις, άσαφεις ή άνυπαρκτες. Στό πεδίο «δύνομα καταθέτη» άναγράφεται, για παράδειγμα, ό τίτλος του καταθέτη, δηπως «διδασκάλισσα, λαογράφος» ή «γραφεύς του ’Αρχείου, λαογράφος» ή «φοιτήτης φιλολογίας» κ.ά. Στό πεδίο «είδος άντικειμένου» άναφέρεται ή δύνομασία του, συνήθως ή τοπική, μία στοιχειώδης περιγραφή και συχνά ή όλη. ’Ενιστε σημειώνεται και ό άριθμός χειρογράφου της λαογραφικῆς άποστολῆς πού σχετίζεται με τό άντικειμένο. ”Οταν πρόκειται για ένα σύνολο άντικειμένων, δηπως παραδείγματος χάριν

* ’Αρχαιολόγος, ύπερθυνη της δραγάνωσης της μουσειακής συλλογῆς, έπιστ. συνεργάτιδα του Κέντρου (έπι συμβάσει).

** Συντηρήτρια έργων τέχνης, ύπερθυνη συντήρησης, έπιστ. συνεργάτιδα του Κέντρου (έπι συμβάσει).

1. ’Η έργασία ξγίνε με τήν έπιβλεψη της Διευθύντριας του Κέντρου κ. ΑΙΚ. Πολυμέρου-Καμηλάκη της όποιας ή ούσιαστική βοήθεια ύπηρξε πολύτιμη και καθοριστική, με τίς ύποδείξεις και τό συμβουλευτικό χαρακτήρα της.

2. Διευθυντής τού τότε «Λαογραφικού ’Αρχείου» ήταν ό μετέπειτα καθηγητής της Λαογραφίας και άκαδημαχός Γεώργιος Μέγας.

μιὰ φορεσιὰ ποὺ ἀποτελεῖται ἀπὸ 20 τεμάχια, ὅλα φέρουν τὸν ἔδιο αὔξοντα ἀριθμὸ καὶ συνοδεύονται ἀπλῶς ἀπὸ γράμματα τοῦ ἀλφαβήτου (π.χ. 135α'-135στ'). Τέλος, μερικὰ ἀντικείμενα δὲν εἶχαν ως σήμερα καταγραφεῖ.

Τὸ 1995, στὸ πλαίσιο φροντιστηριακοῦ μαθήματος τῆς Λαογραφίας τοῦ Τμήματος Φιλολογίας τοῦ Παν/μίου Ἀθηνῶν, μὲ πρωτοβουλίᾳ τῆς Διευθύντριας Αίκατερίνης Πολυμέρου-Καμηλάκη, ἔγινε ἀπὸ φοιτητὲς προσπάθεια καταγραφῆς τῶν ἀντικειμένων σὲ δελτία ἀρχειοθέτησης, μὲ ἀντιγραφὴ τῶν στοιχείων τοῦ βιβλίου εἰσαγωγῆς, καὶ ταξινόμηση τῶν δελτίων κατὰ ἐνότητες ἀνάλογα μὲ τὴ χρήση τῶν ἀντικειμένων.

Τὸ φθινόπωρο τοῦ 1996, ὅμαδα συντηρητῶν καὶ μουσειολόγων μὲ ἐπικεφαλῆς τὴν Διευθύντρια τοῦ Μουσείου Ἐλληνικῆς Λαϊκῆς Τέχνης κ. Ἐλένη Ρωμαίου-Καρασταμάτη, ἐπισκέφθηκε τὴ Συλλογή, κατέγραψε τὰ προβλήματα καὶ πρότεινε τὴν ἀμεση συντήρησή της.

Τὴν ἁνοικὴ τοῦ 1997, ὅταν οἱ συνθῆκες τὸ ἐπέτρεψαν, τριμελὴς ὅμαδα ἀποτελούμενη ἀπὸ τὴν Λουτζα Καραπιδάκη, ἀρχαιολόγο, τὴν Κλεοπάτρα Φατούρου, μουσειολόγο καὶ τὴν Ἐλένη Κίττα, συντηρήτρια, ἀνέλαβε τὴν συστηματικὴ ταξινόμηση, τεκμηρίωση καὶ ἀξιοποίηση τῆς συλλογῆς, ὥστε νὰ καταστῇ δυνατὴ ἡ ἔκθεση καὶ ἀποθήκευσή της στοὺς νέους χώρους τοῦ κτιρίου τῆς ὁδοῦ Ἡπίτου, μὲ προδιαγραφὲς τῆς σύγχρονης μουσειολογίας.

Τὰ ἀντικείμενα τῆς συλλογῆς, περίπου 1000 τεμάχια, προέρχονται κυρίως ἀπὸ δωρεές, ἀγορὲς ἡ λαογραφικὲς ἀποστολὲς τῶν ἔρευνητῶν τοῦ ΚΕΕΛ στὴν Ἐλλάδα καὶ στὴν Κύπρο. Τὰ περισσότερα, ἀντικείμενα καθημερινῆς χρήσης ἀλλὰ καὶ περίτεχνες φορεσιές, κοσμήματα, μουσικὰ ὅργανα κλπ., εἶναι σπάνια καὶ ὀρισμένα μεγάλης πολιτιστικῆς ἀξίας. Ἀξίζει νὰ σημειωθεῖ ὅτι πρόκειται γιὰ μία ἀπὸ τὶς λίγες λαογραφικὲς συλλογὲς στὴν Ἐλλάδα, ποὺ τὰ ἀντικείμενά τους δὲν ἔχουν ἐπιλεγεῖ γιὰ αἰσθητικοὺς καὶ συναισθηματικούς λόγους, ἀλλὰ γιὰ καθαρὰ ἐπιστημονικούς³.

Ἡ συγκέντρωση ἀντικειμένων δὲν εἶναι ὡστόσο αὐτοσκοπὸς μιᾶς συλλογῆς. Ἡ διατήρηση, ἡ τεκμηρίωση καὶ προβολὴ τῆς εἶναι ἀπαραίτητα συνακόλουθα γιὰ νὰ ἐκπληρωθεῖ ὁ βασικὸς σκοπός, ποὺ εἶναι ἡ μελέτη τῆς πολιτιστικῆς μας κληρονομιᾶς. Ἡ ἀντίληψη τῶν συλλογῶν-ἀποθηκῶν ἔχει πρὸ πολλοῦ ξεπεραστεῖ⁴. Ἡ ἔρευνα, ἡ

3. Γεώργιος Σπυριδάκης, 'Οδηγίαι πρὸς συλλογὴν Λαογραφικῆς ūλης, 'Επετηρίς τοῦ Λαογραφικοῦ 'Αρχείου, τόμ. ΙΙ'-ΙΔ' (1960-1961), 'Αθῆναι 1962, σελ. 73-147. Βλ. γενικότερα: Πρακτικά Συνάντησης Λαογραφικῶν Μουσείων τῶν χωρῶν τῆς Εύρωπας Κοινότητας. 'Ο ρόλος τῶν λαογραφικῶν μουσείων στὰ πλαίσια τῆς 'Ενωμένης Εύρωπης ('Αθῆνα, 1-5 Οκτωβρίου 1992), 'Αθῆνα 1994, (στὸ ἔξζες: Πρακτικά μουσείων τῶν χωρῶν τῆς Εύρωπης).

4. Χριστόφορος Βαλλιάνος, Τὰ 'Εθνογραφικὰ μουσεῖα στὴν Εύρωπη. 'Ἡ πολιτι-

νημέρωση, ή σωστή ταξινόμηση, ή δημοσίευση και βέβαια ή συντήρηση και διαφύλαξη πρέπει νὰ είναι ό τελικός στόχος. 'Η ἀποθήκευση και ή ἔκθεση μιᾶς συλλογῆς πρέπει νὰ είναι λειτουργική και μὲ ἐπιστημονικές προδιαγραφές. 'Επίσης ή συλλογὴ πρέπει νὰ συνοδεύεται ἀπὸ τεχμηριωτικό ὑλικό (φωτογραφικό ὑλικό, βιβλιογραφία, ἀντίστοιχα παραδείγματα, ταΐνιες, κασέττες ἥχου, χειρόγραφα, ὑλικό ἀπὸ ἐπιτόπιες ἔρευνες κ.ά.), ἔτσι ὡστε νὰ είναι προσβάσιμη τόσο στὸ εὐρὺ κοινὸ δόσο καὶ στοὺς εἰδικοὺς ἐπιστήμονες.

"Ἐνα ἀπὸ τὰ κύρια προβλήματα τῆς συλλογῆς τοῦ ΚΕΕΛ ἦταν πάντα ὁ τόπος καὶ ὁ τρόπος φύλαξης τῆς. 'Η ἔλλειψη κατάλληλου ἀποθηκευτικοῦ, ἔκθεσιακοῦ χώρου, ἐργαστηρίου συντήρησης σὲ συνδυασμὸ μὲ τὴν ἀπουσία συμβούλου-μουσειολόγου καὶ συντηρητή, ὅδηγησαν ἀργὰ καὶ σταδιακὰ στὴ φθορὰ τῶν ἀντικειμένων, ἀκόμα καὶ στὴν ὄλοκληρωτικὴ καταστροφὴ ὅρισμένων, κυρίως τῶν ὀργανικῶν ὑλικῶν, ποὺ είναι καὶ πιὸ εὐαίσθητα στὸ χρόνο καὶ στὶς περιβαλλοντικὲς συνθῆκες. 'Η συλλογὴ στὴν πραγματικότητα ἦταν παραμελημένη. Τὰ περισσότερα ἀντικείμενα ἦταν τοποθετημένα σ' ἕνα δωμάτιο κλειστὸ συνήθως, μὲ γυάλινους τοίχους, συχνὰ χωρὶς τοὺς κωδικοὺς ἀριθμοὺς ποὺ τὰ συνόδευαν καὶ κατὰ συνέπεια χωρὶς τὴν ταυτότητά τους. 'Ο χῶρος, χωρὶς κλιματισμὸ καὶ ἔξαερισμό, ἔκτεινειμένος στὴν ὑγρασία τὸν χειμώνα καὶ στὴ ζέστη τὸ καλοκαίρι, ἦταν ἰδανικὸς γιὰ τὴν ἀνάπτυξη μικροοργανισμῶν καὶ ἐντόμων⁵. Μόνον ἐπτὰ ξύλινες προθῆκες (τέσσερις μεγάλες καὶ τρεῖς μικρὲς) καὶ μία μεταλλικὴ ντουλάπα παρεἶχαν μερικὴ προστασία σὲ ἕνα μέρος τῆς συλλογῆς, κυρίως στὶς παραδοσιακὲς φορεσιές, στὰ μουσικὰ ὅργανα, σὲ μερικὰ ὑφα-

στικὴ τους σημασία, ή σημειωνὴ κατάσταση, προτάσεις γιὰ ἀναδιάρθρωση, Πρακτικὰ Α' Συνάντησης Λαογραφικῶν Μουσείων τῶν χωρῶν τῆς 'Ενωμένης Εὐρώπης, δ.π., σ. 77-85. Robin Gzyhdof, Πρὸς μιὰ κοινὴ πολιτιστικὴ κληρονομίᾳ: ὁ ρόλος τῶν μουσείων σὲ μάλα 'Ενωμένη Εὐρώπη, Πρακτικὰ Μουσείων τῶν χωρῶν τῆς Εὐρώπης, σελ. 119-130, Λαογραφικὰ Μουσεῖα στὴν 'Ελλάδα: Μορφὲς - 'Εξέλιξη - Προοπτικές, 'Επιστημονικὸ συμπόσιο ('Αθήνα 1988), 'Αθήνα 1997, Conseil de l'Europe, Le Conseil de l'Europe et le patrimoine culturel, Strasbourg 1991, p. 31, D. Chevallier et I. Chiva, L'introuvabbe objet de la transmission, Savoir-faire et pouvoir transmettre, Actes des rencontres de Royaumont, Ministère de la Culture et de la Communication, Maison des Sciences de l'Homme, Paris, Conseil de l'Europe, σ. 1-11, du même, Des metiers qui disparaissent, Universalia, Paris 1991, σ. 313-316.

5. Πράγματι, μπαίνοντας γιὰ πρώτη φορὰ στὸν ἀποθηκευτικὸ χῶρο ἀντίκρυζε κανεὶς ἕνα φυσικὸ χαλὶ σχηματισμένο ἀπὸ κουκούλια καὶ ἔυλοφάργα ἔντομα (κοινῶς σαράκι), τὰ ὅποῖα εἶχαν βρεῖ τροφὴ στὰ ὀργανικὰ ὑλικὰ τῆς συλλογῆς (παραδοσιακὰ ψωμιά καὶ κουλοῦρες, ξύλινα λαογραφικὰ ἀντικείμενα, ψαθωτά, παραδοσιακές φορεσιές, ὑφαντά καὶ κεντήματα) καὶ ἀνενόχλητα συνέχιζαν τὴν ἀναπαρχαγγή τους καὶ κατὰ συνέπεια τὴν καταστροφικὴ τους δράση.

τὰ καὶ στὶς διακοσμημένες κουλοῦρες. Ἡ κακὴ αὐτὴ κατάσταση τῶν ἀντικειμένων ἔκανε ἀναγκαῖα τὴν ἄμεση καὶ δραστικὴ ἐπέμβαση σὲ σωστικὰ μέτρα:

- Φωτογράφιση τοῦ χώρου καὶ τῆς μουσειακῆς συλλογῆς.
- Καθαρισμὸς τοῦ χώρου.
- Ἐπιφανειακὸς καθαρισμὸς τῶν ἀντικειμένων ἀπὸ σωματίδια σκόνης καὶ ἀκαθαρσιῶν.
- Καταμέτρηση τῶν ἀντικειμένων.
- Ταύτιση τῶν ἀντικειμένων.
- Περιγραφὴ τῆς ἀρχικῆς κατάστασης.
- Ταξινόμηση τῶν ἀντικειμένων καθ' ὅλην.
- Προσωρινὴ ἐπέμβαση μὲν ἀντισκωριακὲς ταμπλέτες γιὰ τὴν ἐπιβράδυνση τῆς καταστροφικῆς δράσης τῶν ἐντόμων.
- Μεταφορὰ τῆς συλλογῆς (ἐκτός τῶν μουσικῶν ὅργάνων) στὸ νέο κτίριο τοῦ Κέντρου Λαογραφίας στὴν ὁδὸν Ἡπίτου 3, γιὰ τὴ διεξαγωγὴ ἀπεντόμωσης⁶ μὲ ἄζωτο (Ν¹).

Οἱ ἐργασίες καταγραφῆς τῆς μουσειακῆς συλλογῆς συμπληρώθηκαν μὲ τὴ σύνταξη καταλόγων, δελτίων, εὑρετηρίων καὶ ὑποκαταλόγων γιὰ τὴν καλύτερη καὶ ἄμεσότερη πρόσβαση στὰ ἀντικείμενα τῆς συλλογῆς ὅπως:

- Εὑρετήριο μὲ τὴν ἀκριβὴ θέση τοῦ κάθε ἀντικειμένου, τόσο στὸ χώρο τοῦ Κέντρου Λαογραφίας, ὅσο καὶ στὴν ἀποθήκη τῆς ὁδοῦ Ἀρεοπαγίτου⁷.
- Εὑρετήριο μὲ τὰ ἀντικείμενα ποὺ δὲν εἶχαν ἀριθμηθεῖ οὔτε καταγραφεῖ ποτέ.
- Σύνταξη εὑρετηρίου μὲ τοπικὲς ὄνομασίες:

Παράδειγμα:

ΠΟΔΙΑ (ΠΟΔΕΑ)

Ἄττική: καλτσοσκούτι

Μεσόγεια: μισοποδιά, «ποδέ με κλίντε»

Ήπειρος: ξωτραχηλιά, ποδιά

Πιωγώνι: σαγιακοποδιά

Θεσσαλία: τσόχινη

(Καραγκούνηδες) πεστιμάλι («πεστιμάλ»), χρυσὴ ποδιὰ

6. Τὰ μουσικὰ ὅργανα συντηροῦνται ἥδη μὲ τὴν ἐπιστημονικὴ ἐπιμέλεια τοῦ Μουσείου Λαϊκῶν ὅργάνων ἀπὸ τὴν εἰδικὴ συντηρήτρια κ. Ἐλίζα Πολυχρονιάδου. Συντηροῦνται ἐπίσης τὰ ὑφασμάτινα ἀντικείμενα ἀπὸ τὴν εἰδικὴ συντηρήτρια ὑφάσματος κ. Καλλιόπη Καβάσιλα.

7. 'Ορισμένα ἀπὸ τὰ ἀντικείμενα τῆς συλλογῆς ἔχουν καταστραφεῖ ἀνεπανόρθωτα. Στὸ βιβλίο εἰσαγωγῆς ὑπάρχει ἐπίσης ἡ σημείωση ότι μερικὰ κάθηκαν καὶ «έφθαρησαν» τὴν περίοδο τοῦ πολέμου η τῆς κατοχῆς.

Θράκη πιτσίρικα, μιτσάλια

Άνατολική ποδιά, ποδὲ μπάρδε, ποδὲ νουσερίσε, πόδε, πελούζι, μπρονοσένια, μπροστοποδιά

Έβρος μεσάλες

(Σαρακατσάνοι (Θράκης) ροῦχο, παγαούλα νυφική

Σουφλί θυμιατή, χαλένια

Ίονια νησιά Κέρκυρα βελένια

Κρήτη μπροστέλα, μπροτσέλα, μπροστοποδιά, μαγτίγλα

Μακεδονία κίσταλα

(Βλάχοι) βλαστιώτικη

(Άνατολική)

Σέρρες σκοντί

(Κεντρική)

Νάουσα πρέγγατος

(Δυτική) Φλώρινα φούτα, Κοζάνη φίρτα, λαζαρίνικη, μαΐσια

Πελοποννησος μπροστέλα, πόδε, κρητική

Κορινθία κολονάτη

Πόντος φούτα

Στερεά Έλλαδα ξωτραχηλιά, ποδιά

Φθιώτιδα ρούχινη

Άταλάντη ρουχένια

Εύβοια φέλπινη

Σύνταξη εύρετηρίου μὲ τὶς τεχνικές κατασκευῆς τῶν ἀντικειμένων τῆς συλλογῆς.

Παράδειγμα: **ΤΕΧΝΙΚΗ - ΥΦΑΝΤΟ:** ἀπολυτό, δεξιμάτο, δίμιτο, διπλὸ πανί, κιλίμια, κλωστά, κονβαριαστά, κονσκουσελίδικο, μασονρωτά, μονὸ πανί, ξεφαδιαστά, *ατὰ πολύτιμα*, ρασές, σανιδωτά, σπαθωτά, στρεπτά, συρτά, τριοπατήτηρο, χυτά, *«ύφαντά μὲ θηλιές»* κ.λπ.

Παράδειγμα ὑποκατηγορίας στὸ λῆμμα:

ΤΕΧΝΙΚΗ - ΥΦΑΝΤΟ - μὲ θηλιές:

βεργωτὰ / περαστὰ μὲ τὴ βέργα (Δυτικὴ Μακεδονία).

θηλωτὰ (Χαλκιδική).

κονσκουσελίδικα (Κρήτη).

ναρθήκια (Βυζαντινά).

σκουλωτὰ (Θράκη).

φλοκωτὰ / φλοκιαστὰ (Μακεδονία, Ρουμλούκι) κ.ἄ.

Εύρετηριο ὑφαντῶν ἀνάλογα μὲ τὸ διάκοσμο (χρῶμα καὶ σχέδιο):

ΥΦΑΝΤΟ - ΔΙΑΚΟΣΜΟΣ

Λουριαστά, λουρωτά, όραδωτά, λουράτα, ταραχλιά, χτενωτά, γεράνια, καμπωτά, κλουβωτά, καφασούδια, ψηφωτά, κουταλίδικα, δεξιμάτα, σκεμπελίδικα, ούγιαστά, κενάρια, τσοσμέδες, γκιολίδικα, άνταμωτά, νταβανωτά, σαντρατσωτά, μαρμαροδίμιτο, βυζαντινά, ξοπλιαστό, ξεβλαντί κλπ.

— Συγκέντρωση πληροφοριῶν γιὰ τὰ ἀντικείμενα ἀπὸ τὰ χειρόγραφα τοῦ ΚΕΕΛ.

‘Η ἀναζήτηση αὐτῆς, ἡ ὁποία τεκμηριώνει τὴ σχέση τῶν ἀντικειμένων μὲ τὶς τεχνικές τους, τὸν τρόπο κατασκευῆς τους, τὴ χρήση τους, καὶ τὰ ὅθη καὶ ἔθιμα μὲ τὰ ὄποια συνδέονται, εἶναι ἰδιαίτερα χρήσιμη γιὰ τὴν ἀξιοποίηση τοῦ ἐθνογραφικοῦ ὄλικοῦ.

— Βιβλιογραφική ἔρευνα γιὰ τὴν τεκμηρίωση τῶν ἀντικειμένων τῆς συλλογῆς.

Στὴν ἀρχὴ ἔγινε ἡ ἐπιλογὴ ἐνδεικτικῆς βιβλιογραφίας κατὰ κατηγορία, ἀνὰ τεχνικὴ κ.λπ. καὶ ἀργότερα ἀρχισε ἡ συστηματικὴ ἔρευνα κατὰ μουσειακὸ εἰδος⁸.

— Δημιουργία μιᾶς στοιχειώδους μουσειολογικῆς βιβλιοθήκης⁹.

— Συστηματικὴ ἀκόμη ἔρευνα ἔγινε γιὰ τὴν ἀντιμετώπιση τῆς συντήρησης τῶν ἀντικειμένων καὶ ἰδιαίτερα ὅσον ἀφορᾶ στὶς προβληματικὲς περιπτώσεις προχωρημένης φθορᾶς καὶ ἀποσύνθεσης τῆς συλλογῆς (ἀβγά, ψωμιά, δρισμένα ὑφάσματα καὶ ὑφαντά).

— Εὑρετήριο μὲ τὰ ἀντικείμενα ποὺ χρειάζονται ἀέρια ἀπεντόμωση.

— “Ἐρευνα στὴν ἐλληνικὴ καὶ ἔνη βιβλιογραφία γιὰ τὴ συντήρηση.

— Κατάλογος βιβλίων ποὺ ἀφοροῦν στὴ συντήρηση, γιὰ τὸν ἐμπλουτισμὸ τῆς βιβλιοθήκης τοῦ ΚΕΕΛ.

— “Εγινε ἐπίσης μελέτη καὶ καταγραφὴ τῶν ἴδανικῶν κλιματολογικῶν συνθηκῶν¹⁰

8. ‘Ἐκτὸς ἀπὸ τὴν Βιβλιοθήκη τοῦ Κέντρου κατὰ τὴν βιβλιογραφικὴ μας ἀναζήτηση οὐσιαστικὴ ὑπῆρξε ἡ πρόθυμη βοήθεια τοῦ ἔρευνητῆ τοῦ Κέντρου κ. Παναγιώτη Καμηλάκη.

9. Σ. τ. Α. Παπαδόπουλος - Μ. Εύθυμος Ιων., ‘Η βιβλιοθήκη τοῦ ἐθνογραφικοῦ μουσείου, ’Εθνογραφικά 1, Ναύπλιο 1978, σελ. 175-180.

10. Ράνια Τσιτσιώνη, ‘Ἀποθήκευση καὶ ἔκθεση ἔγγινων ἀντικειμένων. Περιβάλλοντικὲς συνθῆκες, τρόποι καὶ ὑλικά, Πρακτικὰ Ἐκπαιδευτικοῦ Σεμιναρίου Συντήρησης Λαογραφικῶν ἀντικειμένων’ (Αθήνα 7-10 Νοεμβρίου 1988), ‘Αθήνα 1991, (στὸ ἔξης: Πρακτικὰ Συντήρησης), σελ. 49-52, Μαρίνα Λυκιαρδοπούλου, Προληπτικὴ συντήρηση στὰ μουσεῖα: ἔλεγχος τοῦ περιβάλλοντος, Πρακτικὰ Συντήρησης, δ.π., σελ. 43-45, Νίκος Μίνως, Φορητὰ ἔργα ζωγραφικῆς: διατήρηση καὶ προστασία, Πρακτικὰ Συντήρησης, δ.π., σελ. 19-20, Στέργιος Στασινός πουλού, Δομὴ καὶ συμπεριφορὰ τοῦ ἔγγου, Πρακτικὰ Συντήρησης, δ.π., σελ. 31-34, Ιωάννα Κωνσταντίνου, Συντήρηση χαρτιοῦ ἡ σωστὴ προστασία τῶν χάρτινων ἔκθεμάτων, Πρακτικὰ Συντήρησης, δ.π., σελ. 63, Γεώργιαννα Μωράτη του, Συντήρηση λαογραφικῶν κεραμεικῶν, Πρακτικὰ Συντήρησης, δ.π., σελ. 71-73, Καλλιόπη Καβάσιλα, Εἰσαγω-

διατήρησης τῶν ἀρχειακῶν καὶ μουσειακῶν ὑλικῶν τοῦ ΚΕΕΛ, ποὺ θὰ στεγάσει τὸ κτίριο τοῦ Κέντρου Λαογραφίας στὴν ὁδὸν Ἡπίου 3, ὅπου σὲ συνεργασία μὲ τὸν ἀρχιτέκτονα-μελετητὴν θὰ διαμορφωθοῦν εἰδικοὶ χῶροι, ποὺ θὰ πληροῦν τὶς προϋποθέσεις αὐτές.

Παράλληλα μὲ τὶς πρῶτες ἐπεμβάσεις διάσωσης τῆς συλλογῆς ἀρχισε ἡ τεκμηρίωσή της καὶ ὀλοκληρώθηκε ἡ θεματικὴ ταξινόμησή της σὲ τρεῖς κύριες κατηγορίες¹¹. Οἱ ἐνότητες ποὺ περιλαμβάνονται εἰναι οἱ ἔξης:

A. ΥΛΙΚΟΣ ΒΙΟΣ

Oἱ τεχνικὲς παραγωγῆς
Oἱ τεχνικὲς μεταποίησης
Oἱ τεχνικὲς κατανομῆς
Χρήση

B. ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΣ ΒΙΟΣ

Λατρεία
Ἐπικοινωνία
Κοινωνικὴ δργάνωση

Γ. ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΣ ΒΙΟΣ

Μουσικὴ
Τραγούδια, παροιμίες, παραμύθια κ.ἄ.

Σύμφωνα μὲ αὐτές τὶς κατηγορίες καὶ τὶς ὑποδιαιρέσεις τους δημιουργήθηκε ἔνα δέντρο πληροφοριῶν καὶ ἔγινε σχεδιασμὸς βάσης δεδομένων στὸν Η/Υ γιὰ τὴν ψηφιακὴ ἀρχειοθέτηση τῆς συλλογῆς. Παράλληλα ἔγιναν καὶ ἄλλα ἐπιμέρους «δέντρα πληροφοριῶν» γιὰ τὴν καλύτερη λειτουργία τοῦ προγράμματος, δπως γιὰ τὶς ὕλες γὴ στὴ συντήρηση τοῦ ὑφάσματος, Πρακτικὰ Συντήρησης, δ.π., σελ. 75-78, ICOM, Προληπτικὴ συντήρηση στὰ μουσεῖα, ἔλεγχος τοῦ φωτισμοῦ, ἔλεγχος τοῦ κλιματισμοῦ, 'Αθήνα 1995, σελ. 16-37, Βασιλικὴ Χαρτογραφικὴ Αρχείων καὶ Συλλογῶν, 'Οδηγὸς Προληπτικῆς Συντήρησης Φωτογραφικῶν Αρχείων καὶ Συλλογῶν, 'Αθήνα 1995, Γ. 'Αλεξίου - Μ. Λυκιαρδοπούλου, 'Η προστασία τῆς πολιτιστικῆς κληρονομιᾶς. Περιβαλλοντικὲς παράμετροι καὶ συντήρηση, Πρακτικὰ Α' Συνάντησης Μουσειολογίας ('Αθήνα, 29-31 Οκτωβρίου 1984), 'Αθήνα 1987, σελ. 158-168.

11. Στ. Παπαδόπουλος, 'Οργάνωση καὶ λειτουργία ἐνὸς σύγχρονου ἐθνογραφικοῦ μουσείου, 'Εθνογραφικά 1, Ναύπλιο 1978, σελ. 138-158, 'Ελ. Ρωμαίου - Καρασταμάτη. Συγκρότηση καὶ δργάνωση τῆς Λαογραφικῆς συλλογῆς, Λαογραφικὰ μουσεῖα καὶ συλλογές. 'Οργάνωση-Λειτουργία, 'Αθήνα 1985, σ. 29-34, Γιώργος Σπέντζης, Παραδοσιακὲς τέχνες καὶ ἐπαγγελματα, 'Αθήνα 1995, Στέφ. 'Η μελλούσα - Αίκα Πολυμέρου - Καμηλάκη, Παραδοσιακὸς ὑλικὸς βίος τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ ('Ερωτηματολόγιο), ἔκδ. Κέντρου Ερεύνης τῆς 'Ελληνικῆς Λαογραφίας ἀρ. 13, 'Αθήνα 1983, Γ. Οικονομάκη - Παπαδόπουλος, Καταγραφὴ 'Εθνογραφικῶν Συλλογῶν τοῦ ΠΠΙ, 'Εθνογραφικά 1, Ναύπλιο 1978, σελ. 169-174.

τῶν ἀντικειμένων, τὶς πολιτισμικὲς ἐνότητες, τὴ διοικητικὴ διαίρεση τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Κύπρου. Παράδειγμα, στὴ βάση δεδομένων γιὰ τὶς ὕλες¹²:

A'. Ὁργανικὲς ὕλες:

1. Φυτικῆς προέλευσης: Ξύλο, ὑφασμα (βαμβάκι, λινάρι, καννάβι, σπάρτο), καλάμι, ψαθή, χαρτί.

2. Ζωικῆς προέλευσης: Κερί, δέρμα, δστρακο, κόκκαλο, κέρατο, ὑφασμα (μαλλί, μετάξι).

B' Ανόργανες ὕλες:

Μέταλλο, πέτρα, κεραμικό, γυαλί, γύψος.

Τέλος μὲ βάση τὴν ἔρευνα, τὶς καταγραφές, τὶς ταξινομήσεις καὶ τὶς βάσεις δεδομένων σχεδιάστηκε ἀπὸ τοὺς εἰδικοὺς προγραμματιστὲς¹³ ἐνα δελτίο, σύμφωνα μὲ τὸ ὅποιο γίνεται τώρα ἡ ψηφιακὴ ἀρχειοθέτηση τῶν ἀντικειμένων τῆς συλλογῆς. Τὸ δελτίο αὐτὸ περιλαμβάνει τὰ ἔξης πεδία:

ΑΝΑΛΥΣΗ ΤΟΥ ΔΕΛΤΙΟΥ

Γενικὲς πληροφορίες

— Κωδικὸς δελτίου

(ἀφορᾶ μόνον τὸν Η/Υ).

— Είδος - χαρακτηρισμὸς ἀντικειμένου

Αὐτὸ τὸ πεδίο συνδέεται μὲ τὸ δέντρο πληροφοριῶν ποὺ περιέχει τὴ γενικὴ κατηγορία, τὴν κατηγορία, τὴν εἰδικὴ κατηγορία, τὴν ὑποκατηγορία, τὸ είδος καὶ τὴν

12. Καλλιόπη Καβάσιλα, Διατήρηση - Συντήρηση ὑφασμάτων, Πρακτικὰ Ἐκπαιδευτικοῦ Σεμιναρίου Λαογραφικὰ μουσεῖα καὶ συλλογές. Ὁργάνωση - Λειτουργία, ("Αθῆνα 7-10 Μαΐου 1985"), 'Αθῆνα 1988, σελ. 37-40 (στὸ ἔξης Πρακτικὰ Λαογραφικὰ Μουσεῖα...), Ράνια Τσιλήνη, Προστασία - Διατήρηση - Συντήρηση τοῦ ξύλου, τῆς ίδιας. Προστασία καὶ συντήρηση τοῦ μετάλλου, σελ. 41-46, Κων. 'Α σημένος, Προβλήματα καὶ συντήρηση τοῦ οργανικοῦ οὐλικοῦ — ίδιατερο τοῦ δέρματος, Πρακτικὰ Ἐκπαιδευτικοῦ Σεμιναρίου Συντήρησης Λαογραφικῶν ἀντικειμένων ('Αθῆνα 7-10 Νοεμβρίου 1988), 'Αθῆνα 1991, σελ. 59, Ι. Δημοπούλου - Γ. Ήλιοπούλου, 'Ανόργανη Χημεία, 'Αθῆνα 1986, σελ. 6-10, 'Ελ. 'Ιωακείμογλου, Τὰ ὄργανικά οὐλικά στὴν τέχνη καὶ τὴν ἀρχαιολογία, 'Αθῆνα 1993, σελ. 85, 90, 123. 'Ιωάννης Σμιρῆς, Πληροφοριακά Συστήματα Ἐθνολογικῶν Μουσείων, Βῶροι 1989.

13. Εύχαριστοῦμε γιὰ τὴν πολύτιμη καὶ πολύπλευρη βοήθειά τους στὸν σχεδιασμὸ τῆς βάσης δεδομένων τοὺς προγραμματιστὲς τῆς Ἐταιρίας Systema. Τάσο Χαρίση καὶ Μανόλη Γκούμιση.

όνομασία του ἀντικειμένου. Δὲν υπάρχει ἡ δυνατότητα ἐλεύθερου κειμένου ἀλλὰ ἡ δυνατότητα προσθήκης νέων κόμβων¹⁴.

— Τοπική όνομασία

Συνήθως στὰ ἀρχεῖα τοῦ ΚΕΕΛ (βιβλίο εἰσαγωγῆς καὶ χειρόγραφα) τὰ ἀντικείμενα ἔχουν καταγραφεῖ μόνον μὲ τὴν τοπική τους όνομασία. Τὸ πεδίο αὐτὸ δίνει τὴ δυνατότητα γραφῆς περισσότερων ἀπὸ μία τοπικῶν όνομασιῶν.

— Ἀριθμὸς Βιβλίου Εἰσαγωγῆς

Ο ἀριθμὸς εἰσαγωγῆς γράφεται πάνω σὲ κάθε ἀντικείμενο. Τὰ ἀντικείμενα καταχωρίθηκαν μὲ τοὺς ἀριθμοὺς τοῦ βιβλίου εἰσαγωγῆς. Στὴν περίπτωση ποὺ δύο ἀντικείμενα ἔφεραν τὸν ἴδιο αὕξοντα ἀριθμό, στὸ ἕνα ἀπὸ τὰ δύο δόθηκε νέος ἀριθμός. Τὸ ἴδιο καὶ στὴν περίπτωση ποὺ ἔνα σύνολο ἀντικειμένων ἔφερε ἔναν μόνον ἀριθμὸ εἰσαγωγῆς, ὅπως στὶς φορεσιές.

— Παλαιὸς ἀριθμὸς

Σὲ ὁρισμένα ἀντικείμενα υπάρχουν παλαιότεροι ἀριθμοί, ὅπως στὴν περίπτωση ποὺ φέρουν τὸν ἴδιο Α/Α, ἐπειδὴ προέρχονται ἀπὸ ἄλλες συλλογές ἢ ἐπειδὴ υπάρχει διπλὴ ἀριθμηση ἐκ παραδρομῆς.

— Εθνολογικὴ διάδα

Οἱ πολιτιστικὲς ἔνότητες ἔχουν ὁρισθεῖ σὲ συνεργασία μὲ ἐρευνητὲς¹⁵ τοῦ Κέντρου καὶ εἶναι ἰδιες μὲ αὐτὲς τῶν ἄλλων βάσεων δεδομένων του.

— Αιθνεντικότητα

Γνήσιο, ἀντίγραφο, ὅμοιωμα, μικρογραφία, μακέττα κ.ἄ.

— Περιγραφὴ¹⁶

Τὸ κείμενο εἶναι ἐλεύθερο. Ο τρόπος περιγραφῆς εἶναι σύντομος, λεπτομερής,

14. Παράδειγμα: Γενικὴ κατηγορία: 'Υλικὸς βίος, Κατηγορία: Γεωργία, Εἰδικὴ Κατηγορία: 'Αμπελουργία, 'Υποκατηγορία: Κλάδεμα, Είδος: 'Εργαλεῖο, 'Ονομασία: Κλαδευτήρι.

15. Πολύτιμη, γιὰ τὴ σύνταξη αὐτοῦ τοῦ καταλόγου, υπῆρξε ἡ βοήθεια δλων τῶν ἐρευνητῶν τοῦ ΚΕΕΛ.

16. Système Descriptif des Objets Domestiques Français, Musée national des arts et traditions populaires, Centre d'ethnologie française, éditions des Musées Nationaux, Paris 1977, Typologies du vêtement et du couvre-chef. Matières, morphologie, décor. Aspects culturels, Editions des Musées Nationaux, Paris 1988, Nicole de Reynies, Le mobilier domestique, vocabulaire typologique, principes d'analyse scientifique, Paris 1967.

ἀκριβής, μὲ συγκεκριμένη σειρά καὶ μὲ ἀποφυγὴ ἐπανάληψης τῶν στοιχείων ποὺ ἀναφέρονται σὲ ἄλλο πεδίο, δπως τὸ χρῶμα, τὸ μέγεθος κλπ¹⁷.

Κ α τ α σ κ ε υ ἡ

— **Τόπος**

Τὸ πεδίο αὐτὸ συνδέεται μὲ τὴ βάση δεδομένων τοῦ γεωγραφικοῦ χάρτη. Οἱ πληροφορίες προέρχονται ἀπὸ τὰ χειρόγραφα, εἴτε ἀπὸ τὸ βιβλίο εἰσαγωγῆς, εἴτε ἀπὸ διάφορες δημοσιεύσεις.

— **Χρόνος**

— **Διαστάσεις** ("Τύπος, μῆκος, πλάτος)

— **Βάρος**

— **Τεχνικὴ**

— **Τεχνίτης**

— "Υλη

Χρήση

— **Τόπος**

— **Χρόνος**

— **Λειτουργία**

— **Νέα χρήση**

Σημειώνονται οἱ πολλαπλὲς χρήσεις τοῦ ἀντικειμένου, καθὼς καὶ οἱ ἐπάλληλες χρήσεις του [Παράδειγμα: ἡ τσαμπουσά, Α/Α 785, εἶναι μουσικὸ δργανο ἀλλὰ συγχρόνως δοχεῖο μεταφορᾶς καὶ μέτρησης].

Α πόκτηση

— **Τόπος**

— **Χρόνος**

— **Τρόπος ἀπόκτησης**

Τὰ ἀντικείμενα προέρχονται ἀπὸ δωρεά ἢ ἀγορὰ καὶ σπάνια ἀπὸ παρακαταθήκη.

— **Δωρητὴς ἢ πωλητὴς**

Παράλληλα μπορεῖ νὰ προστεθεῖ τὸ ὄνομα τοῦ μεσολαβητῆ γιὰ τὴν ἀγορὰ ἢ τὴν δωρεά, ποὺ συνήθως πρόκειται γιὰ τὸν ἔρευνητή.

— **Αξία / Αριθμὸς παραστατικοῦ**

17. L'Art Populaire à travers quelques ouvrages, Societé des Amis de la Bibliothèque Forney, Paris 1980, 59pp. (Catalogue d'ouvrages traitant de l'art populaire par pays, réalisé par la société des amis de la bibliothèque Forney et la société d'encouragement aux métiers d'art).

"Ερευνα

— Έρευνητής / Χρόνος έρευνας / Είδος έρευνας

Συνήθως τὰ ἀντικείμενα προέρχονται ἀπὸ ἀποστολὲς τῶν ἐρευνητῶν τοῦ Κέντρου καὶ εἶναι γνωστὸς ὁ χρόνος τῆς έρευνας καὶ τὸ εἶδος.

— Συλλέκτης

— Πληροφοριοδότης

Στὰ χειρόγραφα ἀναφέρεται συχνὰ τὸ ὄνομα τοῦ πληροφοριοδότη καὶ ἡ ίδιότητά του, π.χ. ὁ τάδε... παπᾶς τοῦ χωριοῦ... τὸ ἔτος... ἥλικα...

— Συντάκτης

— Χρόνος σύνταξης

Τεχνικὸ δελτίο

— Φωτογραφία

Ἡ βάση δεδομένων τῆς μουσειακῆς συλλογῆς θὰ εἶναι συνδεδεμένη μὲ τὴν ψηφιακὴ ἀρχειοθέτηση τοῦ φωτογραφικοῦ ἀρχείου¹⁸. "Ἐνα ἀντικείμενο δὲν θὰ συνοδεύεται μόνον ἀπὸ τὶς φωτογραφίες του (διάφορες δψεις, λεπτομέρειες κ.λπ.), ἀλλὰ ἀπὸ ἀπεικονίσεις ἑθίμων, τελετουργιῶν καθὼς καὶ τοῦ τρόπου χρήσης του.

— Θῆκες ἥχου, ταινίας, video, σχεδίου, διαφανειῶν, ἀρνητικῶν.

Ἀναλυτικὰ στοιχεῖα στὴ βάση δεδομένων τοῦ φωτογραφικοῦ ἀρχείου.

Φάκελοι

— Φάκελος συντήρησης

Παραπομπὴ σὲ ἀντίστοιχο ἀναλυτικὸ δελτίο συντήρησης.

— Τεχνικὸς φάκελος

Ἄφορᾶ τὰ διπτικοακουστικὰ μέσα ποὺ συνοδεύουν τὴν ἀρχειοθέτηση.

Θέση

— Τοποθεσία

Δηλώνεται ἡ ἀκριβὴς θέση τοῦ ἀντικειμένου, ἐκθεσιακὸς χῶρος (αἴθουσα, προθήκη), ἀποθήκη (έρμαριο), ἐργαστήριο συντήρησης.

Τεχνικές

— Παρατηρήσεις

— Εκθέσεις

— Βιβλιογραφία

18. Μετὰ τὴν πρώτη ταξινόμηση τῶν ἀντικειμένων ἡ δημιουργία ἐνὸς δργανωμένου φωτογραφικοῦ ἀρχείου ἀρχίσει νὰ γίνεται ἀπαραίτητη καὶ τὸ ἕνα μέλος τῆς τριμελοῦς ὅμάδας (ἢ μουσειολόγος Κλεοπάτρα Φατούρου) ἀσχολήθηκε συστηματικὰ μὲ τὴ δημιουργία του.

Τὰ δελτία αὐτά, θὰ ἔχουν τὴ δυνατότητα νὰ εἶναι συνδεδεμένα μὲ τὶς ὑπόλοιπες βάσεις δεδομένων τοῦ Κέντρου Λαογραφίας, μὲ τὴν κοινωνικὴ δργάνωση, τὸν ὑλικὸ βίο, τὰ παραμύθια, τὴ μουσικὴ καὶ τὰ τραγούδια, τὰ χειρόγραφα, τὰ αἰνίγματα, τὸ φωτογραφικὸ ἀρχεῖο, τὴ βιβλιοθήκη, τὴν εἰκόνα (video), τὸν ἥχο κ.ἄ. Μὲ τὸν τρόπο αὐτὸ ἀξιοποιεῖται τὸ ἀρχειακὸ ὑλικὸ τοῦ ΚΕΕΛ, οἱ πληροφορίες κάθε δελτίου πολλαπλασιάζονται καὶ τὸ ἀντικείμενο ἀποκτᾶ τὴ μέγιστη σημασία του καὶ τὴν ἀξία του στὸ χῶρο τῆς ἔρευνας.

Μὲ τὴν ὁλοκλήρωση τῆς διαδικασίας τῆς ψηφιακῆς ἀρχειοθέτησης τῆς συλλογῆς, μέσα ἀπὸ ἔρευνα, τεκμηρίωση καὶ ἐθνολογικὴ μεθοδολογία¹⁹, ἡ πολύμορφη καὶ ἰδιότυπη αὐτὴ μουσειακὴ συλλογὴ ἀξιοποιεῖται καὶ θὰ ἀποτελέσει μία ἔκθεση-παράρτημα τοῦ Κέντρου, ἔνα ζωντανὸ πόλο ἔλξης στὴν ἔρευνητικὴ ἔργασία του.

Μετὰ τὸ πέρας τῶν προγραμματισμένων ἔργασιῶν, τόσο τὰ ἔκπαιδευτικὰ προγράμματα, δοσο καὶ οἱ περιοδικὲς ἔκθεσεις θὰ μποροῦν νὰ γίνουν πραγματικότητα.

Ο βασικὸς στόχος εἶναι ἡ ὁλοκλήρωση τῆς τεκμηρίωσης τῶν ἀντικειμένων, ὁ ἐμπλουτισμὸς τῆς συλλογῆς μὲ ἄλλα ἀντικείμενα ἢ ἄλλο ὑλικὸ τεκμηρίωσης, ἡ σωστὴ ἔκθεση στὸ νέο χώρο τοῦ Κέντρου καὶ ἡ ἔκδοση ἐνὸς ἀναλυτικοῦ ἐπιστημονικοῦ καταλόγου. Μὲ τὸν τρόπο αὐτὸ θὰ γίνει ἐμφανής ἡ συμβολὴ τοῦ Κέντρου Ἐρεύνης τῆς Ἑλληνικῆς Λαογραφίας καὶ στὴ διάσωση ἐθνογραφικῶν ἀντικειμένων τοῦ λαϊκοῦ μας πολιτισμοῦ.

19. Ἐγχειρίδιο γιὰ τὴν τεκμηρίωση τῶν λαογραφικῶν συλλογῶν 1998, (΄Αθῆνα 1998), ἐκδ. Ἑλληνικοῦ τμήματος Διεθνοῦς Συμβουλίου Μουσείων (ICOM) σελ. 1-39.